

בש"פ 542/18 - מדינת ישראל נגד יצחק אלחרר

בבית המשפט העליון

בש"פ 542/18

כבוד השופט ד' מינץ

לפני:

מדינת ישראל

ה המבקש:

נ ג ד

יצחק אלחרר

המשיב:

בקשה שנייה להארכת מעצר בתשעים יום לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכיות אכיפה – מעצרם), התשנ"ז-1996, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 17-01-64161 בבית המשפט המחוזי בבאר-שבע, לפי המוקדם

עו"ד נגה בן סידי
עו"ד אבנור שמש

בשם המבקש:
בשם המשיב:

החלטה

לפני בקשה שנייה להארכת מעצר בתשעים יום לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכיות אכיפה – מעצרם), התשנ"ז-1996 (להלן: חוק המעצרם), או עד למתן פסק דין בתפ"ח 17-01-64161 בבית המשפט המחוזי בבאר-שבע, לפי המוקדם.

1. ביום 29.1.2017 הוגש נגד המשיב כתב אישום המיחס לו, בין היתר, עבירות של נשיאת נשך, איומים, בריחה ממשמורה חוקית והפרעה לשוטר בעת مليוי תפקידו. לפי עובדות כתב האישום, ביום 8.12.2016 נשא המשיב שני אקדחים ברחוב באשקלון. הוא סירב לאפשר לשוטרים שנכחו במקום לחפש על גופו, ברוח מהם ולאחר מכן תקף

עמוד 1

אותם ואינם עליהם תור שימוש באקדח. המשיב הצלח להימלט ונעצר רק ביום 18.1.2017, כשל גוף סכין מטבח. למחמת מעצרו אים המשיב על שוטר בתחנת המשטרה.

2. עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו, ובתאריך 8.3.2017 בית המשפט נעתר לבקשתה. שלא הסתיים משפטו של המשיב בתום תשעה חודשים מעצר, הגישה המבקרת בקשה לבית משפט זה להארצת מעצרו בתשעים ימים נוספים. ביום 24.10.2017 הורה בית המשפט (השופט נ' הנדל) כי מעצרו של המשיב יוארך בתשעים ימים נוספים החל מיום 29.10.2017 או עד למתן פסק הדין בעניינו.

מכאן הבקשה שלפני.

3. בבקשת הארכת המעצר ובדין שנערך לפני תוארו ההליכים בתיק העיקרי. המבקרת ציינה כי ביום 1.1.2018 התקיים דיון הוכחות בו נשמעו ארבעה עדי תביעה. דיון הוכחות שנקבע ליום 16.1.2018 נדחה ליום 30.1.2018, לביקורת שני הצדדים, וקבע מועד דיון נוסף ליום 7.2.2018. נוכח מספרם המוגזם של העדים, צפוי להסתויים שמייעת התיק ביום דיונים אלה. המבקרת טענה כי המעשים המיוחסים למשיב, כמו גם עברו הפלילי, מלמדים כי לא ניתן לשחררו לחופפת מעצר או למעצר בפיקוח אלקטרוני. בנסיבות אלה, בבקשת המבקרת להאריך את מעצרו של המשיב, כאמור, כמובן.

4. המשיב מצדיו התנגד לבקשתה וטען כי נקודת האיזון בין הפגיעה בחירותו לבין ביטחון הציבור השנתנה עם חלוף הזמן ומצדיקה בעת זו את שחררו לחופפת מעצר באיזוק אלקטרוני. עוד טען המשיב לעניין הריאות נגדו.

5. לאחר עיון בבקשתה על נספחיה ושמיעת טענות הצדדים בדין שנערך לפני, הגיעו למסקנה כי דין הבקשה להתקבל.

6. נקודת המוצא להכרעה בבקשתה היא הוראת סעיף 62 לחוק המעצרים, אשר מאפשרת לבית משפט זה להאריך את מעצרו של נאשם מעבר לתשעה חודשים מיום הגשת כתב האישום נגדו, ככל שטרם הסתוימו ההליכים המתנהלים בעניינו. במסגרת זו, על בית המשפט לאזן בין חזקת החפות העומדת לנאשם וזכותו לחירות Machzit, לבין הצורך בשמירה על ביטחון הציבור ותקינות ההליך מאידך גיסא. באיתור נקודת האיזון כאמור, יש להביא בחשבון מספר שיקולים וביניהם: משך תקופת המעצר; קצב התקדמות ההליך העיקרי; הגורם האחראי להתמכות ההליכים; חומרת המעשים המיוחסים לנאשם; מידת המסתוכנות הנשקפת ממנו; החשש מפני שיבוש הליכי משפט או מהימლותו מן הדיון (ראו למשל: בש"פ 7761/17 מדינת ישראל נ' פלוני (18.10.2017); בש"פ 1467/17 מדינת ישראל נ' אברג'יל (1.3.2017); בש"פ 8619/16 מדינת ישראל נ' פישר (27.12.2016)).

7. בחינת שיקולים אלה מובילה, בנסיבות העניין, למסקנה כי יש להיעתר לבקשתה. המשיב מואשם, בין היתר, בנשיות שני אקדחים, הימלטות ממשמרות חוקית ותקיפת שוטרים תוך שימוש באקדח. המעשים החמורים המיוחסים למשיב ועבורי הפלילי המכובד על מידת מסוכנות לא מבוטלת. על כן, בהתחשב בכך שהמדובר בבקשתה בלבד להארצת המעצר ונוכח התקדמות המשפט בתקופת ההארכה הקרובה (לדעת המבקרת ישנו רק ארבעה עדוי תביעה בלבד שעליים למסור את עדותם ואילו לדעת המשיב ישם חמשה כאלה), אין לומר בעת זו שלל שינוי בנקודת האיזון המצדיק את אי-הארצת מעצרו של המשיב.

סוף דבר, הבקשה מתකבלת. מעצרו של הנאשם מוארך בתשעים ימים החל מיום 27.4.2018 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 64151-01-17 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ה' בשבט התשע"ח (21.1.2018).

שפט